

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

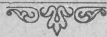
3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

3die Hefte,
Slutningshefte.

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøgers Bogtrykkeri A/S.

1924.

26. Myklebostad A.

(Bd. I S. 324—327. II S. 562 f.)

I en efterladt Optegnelse foreslaar Bugge, idet han opfatter Rune 7 som en Sammenstilling af to u-Runer (jfr. Indl. S. 21, 26), at læse Indskriften saaledes: **asuga s uui**. Han henviser til Gjevedal-Indskriften (»**asuga** Neutr. sg. = **ansag**«), som han Bd. II S. 472 ff. tolkede: **ansag · ui sia** »en til Æserne viet Helligdom (er denne (Bygning)«. Efter den foreslaaede Læsning kan saaledes oversættes: »til Æserne viet er denne Helligdom«. Stenen skulde da ikke være Gravsten, men have tilhørt en hedensk Helligdom. — I en anden (ældre?) Optegnelse foreslaar Bugge: **asugas uui** [ø: **asugas** som Mandsnavn i Genetiv styret af Ordet for »Helligdom«].

Th. von Grienberger, Göttingische gelehrte Anzeigen 1906 Nr. 2 S. 125—128 (og Noreen, Altisl. Gramm. 4, 1923, S. 383) læser **asugasdi**[R . .] = oldn. *Asgestr (jfr. **saligastir** Berga, **hlewagastir** Gallehus, oldn. *Þorgestr*, *Goðgestr* o. a.). Samme Læsning, men med en forskjellig Tolkning, foreslaar I. Lindquist, Galdrar (Göteborg 1923) S. 101 f.: **asugas d(agaR)** i(. .) eller **asugas d(agaR)**, fulgt af et Afslutningstegn], d. e. »Ansg's (Søn) Dag (. . . ?)«. Jfr. *d* = *Dagr* paa Ingelstad-Stenen (Östergötlands runinskrifter Nr. 43).